

Noelen. E.Q. N.M.

ZIE OOK: PD 4582 en PD 4643

UIT		IN		UIT		IN	
Datum	Aan	Datum		Datum	Aan	Datum	

DOSSIERNo.: PD 4687

NAAM: HOELEN, Dr. Ed. Q.H.M.

Uit		In	Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum
23-1-50	D	28-11									
28-11	B9	20-2-51									
5-3-51	4	6-3									
4/11	Magda	Hf									
20/6	m	e.g.									
2/2 mer.	aglada										
6/7 mer.	evn.										
22 JAN. 1959	100										

11 JULI 1955
27 JAN. 1959

MINUTENBLAD

DOSSIER No. PD 4687

NAAM: HOELEN, Dr. Ed. Q.H.M.

F

18 MEI 1949

18 MEI 1949

Gezien DTE 9.12.1951

Leugenontdekker en waarheidserum slechts kleine bijdragen tot bewijs

Medicus niet gerechtigd tot onderzoek ten nadele van verdachte

(Van een onzer verslaggevers)

Leugenontdekkers en waarheidserum staan de laatste tijd als middelen om een verdachte tot een bekentenis te brengen, in het middelpunt van de belangstelling. Hier en daar is men zelfs al zo ver, dat men iemand kan laten bekennen wat hij helemaal niet heeft gedaan. Op het eerste gezicht zijn dit voor de oppassende burger, die het niet verder heeft gebracht dan een bekeuring voor het rijden zonder licht, wel zeer duistere praktijken. In een interview, dat wij mochten hebben met de bekende zenuwarts Dr Ed. Hoelen, directeur van de St. Ursulakliniek, is ons echter gebleken, dat dit „duistere” nogal meevalt en tevens dat aan de resultaten van dergelijke onderzoeken geen té grote waarde mag worden toegekend.

„Het principe, dat aan de z.g. leugenontdekker ten grondslag ligt”, aldus dr Ed. Hoelen, „is eigenlijk al van oudsher bekend. Lang geleden ontdekte men al, dat door de huid geproduceerde elektrische stroompjes waarschijnlijk afhankelijk van de vochtigheidsgraad (transpireren), bloeddoorstroming, etc. in spanning wisselden, wanneer de proefpersoon innerlijk een emotie doormaakte. De Zwitser Veraguth plaatste zijn patiënten in een gesloten stroomkring en mat met behulp van een galvanometer deze reacties.

De apparatuur is in de loop der jaren uiteraard sterk verbeterd en zo ontwikkelde zich in Amerika de thans veelbesproken „pathometer”, welke niet alleen de elektrische reacties van de huid, maar ook die van de schommelingen in de bloeddruk en de ademhaling registreert, bewegingen in het menselijk lichaam, die eveneens reageren op emoties.

Hoe tracht men nu met dit apparaat achter de waarheid te komen? We nemen hiervoor als voorbeeld het geval, dat een vrouw is vermoord en dat op de plaats van het misdrijf een bebloede zakdoek is gevonden. Een verdachte wordt gearresteerd, de man ontkent en men besluit hem met de pathometer te testen. Wanneer de verdachte met het apparaat in contact

is gebracht, begint men met hem een gesprek over alledaagse zaken om hem dan, wanneer hij tot rust is gekomen, plotseling de bebloede zakdoek te tonen. Ook kan men bijv. onverwacht de naam van het slachtoffer of een andere omstandigheid, die de moordenaar bekend moet zijn, in het gesprek werven. In al deze gevallen zal de leugenontdekker nauwkeurig de reacties registreren. Is de man onschuldig, dan zal hij veelal in het geheel niet reageren. Is hij de moordenaar, dan zal er dikwijls een sterke reactie worden geregistreerd.

Nog geen bewijs

Toch zou ik in deze reacties niet meer dan een kleine bijdrage tot het bewijsmateriaal willen zien en dan nog alleen, als de verdachte door een specialist met ervaring wordt onderzocht. Het zou immers helemaal niet vreemd zijn, als een verdachte bijv. bij het zien van een bebloede zakdoek van emotie blijk gaf, terwijl hij

Dr. ED. HOELEN

....Valse bekentnissen niet uitgesloten....

niets met de moord had uit te staan, omdat de bebloede zakdoek herinneringen oproep aan een andere emotionele gebeurtenis uit zijn leven. Zo kunnen ook tal van oorzaken van buitenaf, zoals helder licht of een scherp geluid, de verdachte sterk beïnvloeden, waardoor en verkeerde uitslag wordt verkregen. Anderzijds is het ook mogelijk, dat de man, alhoewel hij de dader is, toch practisch niet van emotie blijk geeft, omdat hij zijn emoties zeer sterk onder controle heeft.

De vraag of een medicus zich beschikbaar mag stellen om een verdachte op deze wijze tot een bekentenis te brengen, zou ik persoonlijk als volgt willen beantwoor-

den: Een medicus, die zijn ambtseed heeft afgelegd, heeft naar mijn mening niet het recht ten nadele van een verdachte dergelijke onderzoeken te doen. Hij mag het onderzoek wel ten bate van een verdachte verrichten met diens volledige voorkennis en instemming. Dit gaat uit van de veronderstelling, dat een negatief resultaat van enige betekenis zou kunnen zijn voor het eindoordeel van de rechter.

Of een gevangenispsychiater of een medisch leider van een speciale kliniek voor het onderzoek van verdachten hier toe zou mogen overgaan, is voor mij nog een open vraag.

Waarheidserum

Pentothal is een middel, dat wordt ingespoten in de aderen en dat tot gevolg kan hebben, dat bij de betrokken persoon remmingen worden opgeheven, waardoor hij gaat spreken over dingen, die hij in een normale toestand niet zou prijsgeven. In de medische wereld zijn door de psychiaters bij de behandeling van neuroslijders met dit middel vaak zeer goede resultaten bereikt. Gezien de werking ligt het voor de hand, dat Pentothal ook bij het verhoor van verdachten van belang zou kunnen zijn. Ook hier zou ik echter op enkele bezwaren willen wijzen. In de eerste plaats staat het niet vast, dat 'n verdachte, die een sterke weerstand heeft, in een Pentothalroes de waarheid zal spreken.

Dr Louis Bertagnac beweerde zelfs, dat het waarheidserum in bepaalde gevallen als leugenserum heeft gewerkt. Ook hier zal weer de ervaring van de medicus van groot belang zijn en zal de uitslag slechts een kleine bijdrage tot het grote geheel van het onderzoekingsproces kunnen zijn.

Een voorbeeld van een geval, waarin ik alle reden zag om een dergelijke proef te nemen, was de bekende zaak Menten. De heer Menten was ten laste gelegd, dat hij Russische stukken zou hebben vertaald, terwijl hijzelf verklaarde geen woord Russisch te kennen. Ondanks het feit, dat de heer Menten er bij herhaling op aandrong in het bijzijn van beëdigde Russische tolken in een Pentothalroes te worden gebracht, zodat kon blijken of hij deze taal sprak, heb ik tot mijn spijt de juridische autoriteiten niet voor een dergelijk onderzoek kunnen interesseren.

„Bekentnissen”

Wat betreft de bekentnissen in de bekende processen achter het IJzeren Gordijn kan ik slechts zeggen, dat ik op geen enkele wijze georiënteerd ben over de daar gevolgde procedure. Ik acht het niet uitgesloten, dat men een verdachte tot valse bekentnissen zou kunnen brengen. Er bestaan n.l. preparaten, die op de tussenherensen werken en die, bij kleine hoeveelheden toegevend, slaap en vermoeidheid verdriven. Worden grotere hoeveelheden gegeven, dan ontstaat een psychose, waarin de patiënt o.a. verhoogd suggestiebel wordt. Er zijn aan geruchten, dat een combinatie van deze z.g. „Wekaminen” met pentothal in bepaalde gevallen worden aangewend. Enige medische objectieve zekerheid bestaat hieromtrent niet.

Het Bureau
4/3.7

Mo in. 225 11/28

Voor PD 4687

t.n.v.: HOELEN, E.H.M.

geb.: 28-2-1896

Jaar van opname

Jaar van ontvangst

Duplicaten berusten bij ACD/K

ACD/K

6 September 1957

Opmerkingen:

Heeft belangrijk illegaal werk verricht en zou door de Duitsers gezochte personen hebben verborgen. Eigenaardig is evenwel dat hij na de bevrijding enkele door de Nederlandse Justitie gezochte personen eveneens verborgen heeft of behulpzaam is geweest. Zo is hij de collaborateur, P.N.MENTEN, die als arrestant in zijn kliniek was opgenomen zeer welwillend geweest. Men verdenkt hem er van de vlucht van MENTEN uit de kliniek mogelijk te hebben gemaakt. Mogelijk is, dat HOELEN voor zijn diensten aan MENTEN door deze die milioair is, wordt betaald. Nu Polen MENTEN's uitlevering heeft gevraagd, ziet HOELEN in zijn tewerkstelling bij B.Z. mogelijk een kans om MENTEN's belangen in het buitenland te behartigen. Voor geld zou HOELEN genegen zijn, alle te doen. Is liefhebber van sterke drank. Wordt politiek wel betrouwbaar geacht, doch men acht hem niet geschikt voor vertrouwelijke opdrachten. Is met zichzelf ingenomen.

Nagesl. door:

MODEL **B** afz: Buz.

V volgnr:
datum afz:

achtern: HOELEN Dr. *x ds*

voorn: E.Q.H.M.

functie:

Directeur St. Ursula-
kliniek, koerier

geb: 28-2-96

te: Amsterdam

Zie: OD 2500

adres: Nassaulaan 8

's-Gravenhage

Voor gehuwde vrouwen personalia echtgenoot:

OD. 1293
Niet meer in dienst
9 D. 468

UITTREKSEL

Uit: ACDO/CO 275115   Naam: Onderw.-Ardhief
Voor: PD 4687   Naam: HOELEN, E. (Dr.)
Ag. nr: 285055   Afz.: C.J.   Datum: 25-6-55.
Aard van het stuk: Vervolgrapport betreffende nieuwe Russ. geneesmiddel tegen multiplesclerose.

Ten vervolge op het rapport van 13-6-55 no. 1530 betreffende het nieuwe Russ. geneesmiddel tegen multiplesclerose, wordt van betrouwbare zijde nog het volgende vernomen:

De, aan de Ursula-kliniek te Wassenaar verbonden, *P1* zenuwarts Dr. Ed. HOELEN heeft zich ten behoeve van een patient, voor bovengenoemd geneesmiddel tot de Woksver- tegenwoordiger KUZNETSOV gewend. Deze zou betrokkene voor het verkrijgen van deskundige voorlichting verwezen hebben naar de redacteur voor het door Ver. Ned.-USSR, uitgegeven medisch tijdschrift, t.w. Dr. H.R. van der MOLEN, terwijl het geneesmiddel door tussenkomst van de Amsterdamse Kininefabriek besteld zou kunnen worden, dan wel via de Russische Handelsdelegatie.

T.a.v. Dr. Ed. HOELEN wordt in b.g. rapport het volgende gemeld:

Dr. Ed. HOELEN, wonende Nassaulaan 8, 's-Gravenhage, heeft PD no. 4687. Dit PD. bevat uitsluitend verklaringen van HOELEN betreffende illegale werkzaamheden, alsmede zijn getuigenis omtrent de gedragingen van R. ZWOLSMAN tijdens de bezetting.

Uitgetr. door: ACD/PC

Op aanwijzing van: CVN

Datum: 3-1-56.

98 4687

N O T A

Voor: OD 1293

Betreft: Uittreksel verslag bespreking Buitenlandse Zaken op
3 April 1952.

.....

HOELEN, Dr. E.Q.H.M. (A) werd afgevoerd van de lijst van gelegenheidskoeriers. Ter voorkoming van moeilijkheden wordt door het Hoofd van het Bureau Verbindingen telkenmale als Hoelen zich meldt met een verzoek om hem post naar het buitenland mede te geven aan betrokkene mede gedeeld dat "er geen post aanwezig is."

.....

Dov II, 25 April 1952.

71 4687

VERTROUWELIJK

16 Februari 1951

V-BUZ 127

Buitenlandse Zaken.

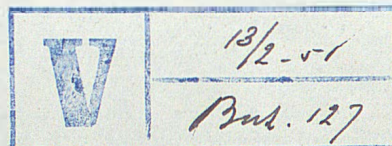
-2-

Dr. E. H. M. Hoelen.

113875-9481 G.S.

14-11-1950

Dr. E. H. M. Hoelen.

Personalia:

Eduardus Quirinus Hubertus Maria Hoelen is op 28 Februari 1896 te Amsterdam geboren. Door geboorte bezit hij de Nederlandse nationaliteit. Zijn beroep is arts, terwijl hij tevens geneesheer-directeur is van de St. Ursula-kliniek en van de St. Jacobus-stichting te Wassenaar.

Betrokkene is op 6 Juli 1922 te 's-Gravenhage gehuwd met Gerarda Anna Clasina van der Poll, geboren te Amsterdam, 26 November 1895. Zij hebben geen kinderen. Eén kind van hen, dat vijf dagen oud is geworden, is op 13 Augustus 1924 te 's-Gravenhage overleden.

Op 6 September 1923 heeft het echtpaar zich te 's-Gravenhage gevestigd. Vanaf 20 Februari 1936 zijn zij woonachtig in het perceel Nassaulaan 8 te 's-Gravenhage.

Betrokkene is in het bezit van een paspoort no. 596923, geldig tot 27 April 1952, terwijl zijn vrouw in het bezit is van een paspoort no. 596924, eveneens geldig tot 27 April 1952.

Milieu:

Betrokkene is een zoon van:
Eugenius Antonius Hubertus Hoelen, geboren te Amsterdam, 18 December 1866, van beroep koopman,
en

Marie Anne Jacqueline van Putten, geboren te Brussel, 29 Augustus 1867.

De moeder is op 12 October 1946 te Amsterdam overleden. Daarna is de vader op 5 December 1946 afgeschreven naar Ouder-Amstel, Hoger Einde 54, alwaar hij op 5 Mei 1947 is overleden.

Behalve betrokkene hadden de ouders nog één kind, een dochter. Zij is gehuwd met de burgemeester van Ouderkerk aan de Amstel, genaamd Mr. Boelens. Man en vrouw zijn beide advocaat geweest. Dit is een R.K. gezin, dat in die gemeente zeer gezien is en gunstig bekend staat. Zij zijn tamelijk vermogend en worden beschouwd als goede Nederlanders. Mr. Boelens is voorheen gemeente-secretaris geweest te Nieuwer-Amstel.

De echtgenote van betrokkene is een dochter van:

Pieter Andries van der Poll, geboren te Amsterdam, 15 Augustus 1863,

en

Maria Klopper, geboren te Amsterdam, 9 Mei 1864.

Beide ouders zijn reeds overleden.

Een zuster van zijn echtgenote, genaamd Wilhelmina Anna Paulowna van der Poll, geboren te Amsterdam, 8 Maart 1901, is sedert 1936 inwonend bij het echtpaar Hoelen aan de Nassaulaan no. 8 te 's-Gravenhage. Zij bezit de Nederlandse nationaliteit en behoort tot de Evangelisch Lutherse gemeente. Haar beroep is employé van de Haagse Hypotheekbank. Zij staat niet ongunstig bekend.

Vanaf 1936 is als dienstbode bij de familie Hoelen inwonend:

Maria Maggauer, geboren te Gunskirchen, 22 Augustus 1901 (Oostenrijk).

Zij is gescheiden van Adelbert Nokova, geboren te Weenen. De echtscheiding is op 9 Juli 1932 te Weenen uitgesproken. Maggauer bezit niet de Nederlandse nationaliteit.

Levensloop:

Na de lagere school te hebben doorlopen, ontving betrokkene gymnasiaal onderwijs te Amsterdam en hij liet zich, na zijn eindexamen met gunstig gevolg te hebben afgelegd, als medisch student inschrijven aan de Amsterdamse Universiteit. Tijdens zijn studententijd was hij enige tijd als assistent van Prof. Bouman werkzaam om zich, na voltooiing van zijn studie in 1922, als zenuwarts te 's-Gravenhage te vestigen. Later werd hij benoemd tot directeur van de psychiatrische kliniek, de St. Jacobus-stichting, welke onder zijn leiding een gestadige uitbreiding onderging.

Inmiddels beraamde Hoelen plannen voor de oprichting van een neurologische en neurochirurgische kliniek, welke in Juni 1936 geopend werd als de St. Ursula-kliniek. Deze kliniek omvat o.a. een afdeling voor neuro-chirurgie en is gespecialiseerd op de behandeling van organische zenuwziekten.

Naast zijn drukke werkzaamheden werkte Hoelen aan zijn proefschrift: "Bijdrage tot de kennis van het encephalitis-vraagstuk en experimentele studie", waarop hij tot doctor promoveerde.

Dr. Hoelen was lid van de afdelingsraad 's-Gravenhage van de Mij. voor Geneeskunde en voorzitter van de Zuid-Hollandse Neurologen Vereniging; hij is bestuurslid van de Vereniging van R.K. Ziekenhuisdirecteuren van de Vereniging van R.K. Ziekenhuizen en van de R.K. Ziekenhuisraad.

Ter bijwoning van neurologische congressen, als ook voor studie en genoegen, heeft Hoelen o.a. Frankrijk, Engeland, Zwitserland en Italië bezocht.

Godsdienst en politiek:

Hoelen en zijn echtgenote zijn R.K. Zij nemen trouw hun kerkelijke plichten waar. Zij worden geacht hun stem uit te brengen op de K.V.P. Zij lezen de gebruikelijke Katholieke Nieuwsbladen. Aangenomen kan worden, dat zij allerminst communistisch of extremis-

tisch ingesteld zijn.

P.R.A.-dossier:

In 1945 is door Maarten Turfboer, geboren te Scheveningen, 15 Januari 1893, van beroep bouwvakarbeider, wonende re 's-Gravenhage, Herderslaan no. 39, tegen Dr. Hoelen een klacht ingediend bij de P.O.D., dat Hoelen in 1944 een rapport over hem uitgebracht had aande Raad van Arbeid, inhoudende dat hij (Turfboer) een hysterische psychopaath was, die zijn zg. anti-Duitse gevoelens misbruikte om te luieren. Turfboer, die moest werken voor de Org. Todt, had zich ziek gemeld en was daarna onderzocht door Hoelen. Deze laatste had gezegd, dat Turfboer weer aan het werk moest gaan. Turfboer was tewerkgesteld te Bergen bij de bunkerbouwer Zwanenburg.

Hoewel de houding van Dr. Hoelen in deze zaak als vreemd en on-Nederlands werd beschouwd, is deze zaak op last van de toenmalige Officier-Fiscaal Lelyveld, geseponeerd.

In het voorjaar van 1943 hebben de Duitsers in de kliniek van Dr. Hoelen door verraad (de verrader is onbekend gebleven) vijf ondergedoken Joden gearresteerd, resp. genaamd: De Hoop, van Kleef, Levie, Dr. Polak en nog een Polak. Het eigenaardige is, dat Dr. Hoelen hier weinig moeilijkheden door heeft ondervonden.

Op 21 Mei 1945 heeft Hoelen een auto uit de garage gehaald van de bunkerbouwer Zwanenburg, met de kennelijke bedoeling deze auto te vrijwaren voor inbeslagname. Hoelen beweerde deze auto gekocht te hebben van Zwanenburg voor f. 2.000.-

Tot zover het P.R.A. dossier, waarin verschillende getuigen worden genoemd tegen Hoelen.

Bijzonderheden:

Aangenomen dat Dr. Hoelen zich gedurende de bezettingstijd heeft doen kennen als een goed en betrouwbaar Nederlander, die in die tijd belangrijk illegaal werk heeft verricht (althans volgens zijn eigen verklaringen), moet zijn houding na de bevrijding, op zijn zachtst uitgedrukt, als zeer eigenaardig worden beschouwd.

Verborg Hoelen gedurende de bezettingstijd personen welke door de Duitsers werden gezocht, na de bevrijding is hij daarmee doorgestaan, doch nu betrof het personen, die door de Nederlandse Justitie werden gezocht o.a. de beruchte bunkerbouwer Zwanenburg, de familie 's-Gravendijk, Zwolsman, de Rijksduitser Schuster, enz.

OK
Ook in de zaak van Pieter Nicolaas Menten, geboren te Rotterdam, 26 Mei 1897, wonende te Aerdenhout, heeft Dr. Hoelen een eigenaardige rol gespeeld. Genoemde Menten, een millionnair, is namelijk na de bevrijding gearresteerd op last van de Nederlandse Justitie, verdacht van collaboratie en samenwerking met de Duitsers, gedurende de laatste wereldoorlog.

Op grond van overspanning werd bedoelde Menten op last van de Advocaat-Fiscaal te Amsterdam, Mr. Besier,

ter verpleging opgenomen in de kliniek van Dr. Hoelen. De overeenkomst tussen Mr. Besier en Dr. Hoelen was, dat Menten in de tijd dat hij in de kliniek verbleef, als arrestant moest worden beschouwd en dat hij de kliniek niet mocht verlaten en zich niet in verbinding mocht stellen met andere personen dan behandelend of verplegend personeel van die kliniek.

Niettegenstaande deze overeenkomst is later gebleken, dat Menten, met medeweten en toestemming van Dr. Hoelen, zich meerdere malen telefonisch en mondeling in verbinding heeft gesteld met familieleden en andere personen. Eénmaal is hij zelfs per auto naar Vlissingen geweest, teneinde daar een bespreking te voeren met een persoon, die werkzaam was voor de Mij. "De Schelde", aldaar.

Toen één en ander de Justitie ter ore kwam, besloot Mr. Besier Menten uit de kliniek te halen en wederom in te sluiten in het Huis van Bewaring. Op 22 December 1947 vervoegden zich enige politie-ambtenaren aan meergenoemde kliniek, teneinde Menten vanuit de kliniek over te brengen naar het Huis van Bewaring. Hoelen toonde zich hierover zeer verontwaardigd. Door zijn manier van optreden kreeg Menten op een gegeven moment de kans zich aan de overbrenging te onttrekken en te vluchten, doordat hij door een raam sprong. Eén van de politie-ambtenaren schoot toen op Menten. Hoewel hij Menten door zijn schouder schoot, zoals later bleek, gelukte het Menten toch te ontvluchten. Volgens betrouwbare mededelingen moet Hoelen van deze ontvluchting de geestelijke vader zijn.

Geruime tijd later is Menten opnieuw gearresteerd. Hij beweerde toen, dat hij tijdens zijn ontvluchting uit de kliniek van Dr. Hoelen door zijn schouder is geschoten. Een bevriende arts, wiens naam hij echter niet wilde noemen, had hem later behandeld en verborgen. In Justitiële kringen wordt onvoorwaardelijk aangenomen, dat met deze arts Dr. Hoelen wordt bedoeld.

Kort geleden heeft Polen aan de Nederlandse Regering de uitlevering gevraagd van genoemde Menten, in verband met door hem in Polen gepleegde oorlogsmisdrijven. Wanneer Dr. Hoelen eigener beweging zijn diensten aangeboden heeft aan het Departement van Buitenlandse Zaken, moet ernstig rekening worden gehouden met de mogelijkheid, dat Hoelen hierin een kans ziet, op deze wijze de belangen van Menten in het buitenland te behartigen, daar Menten en Dr. Hoelen zeer bevriend blijken te zijn.

Bovendien is het niet onwaarschijnlijk, dat Menten door Dr. Hoelen wordt uitgebuit en dat deze laatste zwaar voor zijn diensten wordt betaald.

Betrouwbare personen beweren, dat Dr. Hoelen een type is, dat voor geld genegen is alles te doen. Niettemin wordt hijzelf als zeer vermogend beschouwd. Hij heeft een goede en rijke praktijk. Bovendien geniet hij een hoog salaris als directeur-geneesheer van meergenoemde kliniek, terwijl hij, last but not least, een rijke vrouw zou hebben getrouwd.

Betrokkene bezit een fraaie collectie Chinese kunstvoorwerpen.

Paardrijden en tennis vormen zijn liefhebberijen. Zijn auto is gekenmerkt HZ-75949.

De verstandhouding tussen man en vrouw schijnt uiterlijk uitstekend te zijn. Betrokkene zou echter een liefhebber zijn van sterke drank, Tijdens vergaderingen of andere bijeenkomsten moet hij hier een overvloedig gebruik van maken. Hij schijnt echter veel alcohol te kunnen verdragen. In zijn kennissenkring kan niemand tegen hem op drinken. Hij verkeert niet gauw onder de invloed van alcohol, althans uiterlijk is hiervan niets te merken. Wel wordt hij in dergelijke gevallen overmoedig en het gevolg is dan ook geweest, dat hij in een dergelijke toestand al een paar maal een auto "gekraakt" heeft tegen een boom.

Ook wordt beweerd, dat hij nog wel eens een "vriendinnetje" heeft. Het is echter mogelijk, dat dit slechts geruchten zijn, want tijdens het onderzoek is hiervan niets gebleken.

Hierna volgt een beoordeling van Dr. Hoelen door meerdere betrouwbare personen. Verzocht wordt evenwel een zeer discreet gebruik te maken van deze inlichtingen en de namen van deze inlichtingenbronnen niet te noemen.

Dr. J.F. v.d. Vliet:

Dr. van der Vliet kent Hoelen slechts oppervakkig. Hoelen heeft op hem altijd een nerveuze, onevenwichtige indruk gemaakt. Het is hem bekend, dat Hoelen in de bezettingstijd illegaal gewerkt heeft. Hij is er echter van overtuigd, dat Hoelen altijd wel gezorgd zal hebben, dat hij persoonlijk geen gevaar liep.

Het is hem bekend, dat Hoelen een geweldige afkeer heeft van kinderen.

Hoelen is volgens hem wel de laatste persoon, welke hij met een vertrouwelijke opdracht zou belasten.

Dr. A In 't Veld:

In zijn kwaliteit van Inspecteur van de Volksgezondheid heeft Dr. In 't Veld meerdere malen met Hoelen te maken gehad. Hij beschouwt Hoelen ongetwijfeld als een kundig specialist, doch heeft de indruk, dat zijn patienten ongetwijfeld hun stempel op Hoelen hebben gezet. Volgens hem zou Hoelen vreselijk grof en ruw optreden tegen de zusters (nonnen) in zijn kliniek. Hoelen bezit volgens hem ongetwijfeld flair en een enorme flux de bouche.

Hij acht Hoelen echter niet de geschikte persoon voor het verrichten van vertrouwelijke of geheime opdrachten. In dat geval zou hij zeker op zijn daden gaan bluffen.

Hoewel hij Hoelen politiek zeker betrouwbaar acht, is hij er niet van overtuigd, dat Hoelen uiteindelijk onomkoopbaar is.

Dr. van Loon:

Als zenuw-specialist brengt Dr. van Loon bij voorkomende gelegenheden patienten onder in de kliniek van Dr. Hoelen. Hij beschrijft deze laatste als volgt: "Hoelen is een onbeheerst en onevenwichtig man. Hij bezit een heersers-natuur en regeert in de kliniek met de knoet. Hij is daar allerminst bemind, echter wel gevreesd. "Rot wijven" en "donder op, vuile hoeren" zijn gangbare uitdrukkingen tegen de in de kliniek werkzame verpleegsters en nonnen. In de kliniek regeert hij als een despotisch vorst. Hij gaat echter dikwijls over de grens van het betamelijke. In zijn gehele optreden is hij vreselijk ruw.

Hoewel hij ongetwijfeld medische kwaliteiten bezit, spreken zijn collega's onderling dikwijls over hem als "de gekke Hoelen". Velen zijn bang voor hem. Zijn haan moet altijd koning kraaien. Later ziet hij soms het onredelijke van zijn houding in, waarna hij terugkrabbelt.

Hoelen is R.K., doch spreekt maar zelden over de politiek. Daarentegen vloekt hij als een ketter. Hij bezit een zekere mate van sluwheid en listigheid. Dr. van Loon acht hem niet onvoorwaardelijk geschikt voor het verrichten van vertrouwelijke opdrachten, daar hij ongetwijfeld zijn "prijs" heeft, hoewel hij niet goedkoop zal zijn.

Medische congressen worden wel eens een enkele keer door Hoelen bezocht. Hij doet graag gewichtig, interessant en geheimzinnig. Daardoor is en blijft het gevaarlijk hem een geheim toe te vertrouwen. Hij ziet zichzelf feitelijk als een miskend professor en vindt, dat hij dit al lang had moeten zijn. Hij is altijd op zoek naar hoge relaties. Op vergaderingen ziet men hem dan ook altijd in gezelschap van bekende professoren, die door hem aangeklampt zijn, om zelf ook maar belangrijk te schijnen op te vallen.

Hoelen heeft een geweldige flux de bouche en weet zich in gezelschap uitstekend te bewegen. Vooral als men hem niet zo goed kent. Degenen die hem beter kennen, wijzen wel eens op hun voorhoofd.

In de oorlog heeft hij ongetwijfeld illegaal gewerkt. Hij is echter een persoon, die zich zelf altijd een grens zal stellen, welke hij nimmer overschrijdt, teneinde niet in de klem te geraken. Dit wijst dan weer op een zeker soort lafheid.

Hoelen is enige malen met zijn auto tegen een boom gereden. Sommige mensen beweerden, dat deze ongevallen waren veroorzaakt door drankmisbruik van Hoelen. Dit is echter nimmer bewezen.

Hoelen doet zich altijd gewichtiger voor dan hij in werkelijkheid is. Financieel verkeert hij ongetwijfeld in goeden doen, want hij heeft een rijke en uitgebreide praktijk. Hij bezit invloedrijke relaties, vooral in R.K. kringen.

Voorzichtigheid is onder alle omstandigheden een vereiste, wanneer men met Hoelen in zee gaat".

Dr. Wuite:

Dr. Wuite kent Hoelen als een persoon, die graag een borrel lust. Hij is echter niet gauw onder de invloed. Hij beschouwt Hoelen als zeer vermogend. Hoelen is volgens hem een bekende en bekwame zenuwarts. Als geneesheer-directeur geniet hij een groot salaris, terwijl zijn vrouw zeer vermogend is en hij een uitgebreide praktijk heeft.

Hoelen heeft ongetwijfeld iets in zich van een avonturier. In zijn optreden tegen personeel en patiënten is hij zeer ruw. Hij trekt zich nergens iets van aan en staat bekend als een echte vrijbouter. In de illegaliteit was hij echt op zijn plaats.

Dr. Wuite beschouwt Hoelen als de juiste persoon om vertrouwelijke opdrachten uit te voeren. Hij acht hem volkomen betrouwbaar.

Mr. Besier:

Mr. Besier acht Dr. Hoelen politiek zeer betrouwbaar. Hij heeft echter de onaangename gewoonte zich altijd te bemoeien met zaken, waarmede hij niets te maken heeft. Als hij ergens de lucht van krijgt, wat hem op de een of andere manier interesseert, trekt hij er op af en bemoeit zich ermee. Mogelijk heeft hij dan het oog op een of ander financieel belang. Hij treedt dan zeer brutaal op.

Mr. Besier is er heilig van overtuigd, dat hij na de oorlog personen heeft laten onderduiken, welke door de Nederlandse Justitie werden gezocht. Ook heeft Mr. Besier sterk de indruk, dat Dr. Hoelen Menten na de schietpartij verborgen heeft. Geld speelt in zijn leven een voorname rol. Hoelen deed tegen Mr. Besier zeer familiair alsof zij oude vrienden waren, echter kennelijk met de bedoeling Mr. Besier gunstig te stemmen. Toen Mr. Besier Hoelen voor de eerste maal ontmoette, dacht hij meteen: "Daar moet ik voorzichtig mee zijn".

Dr. Hoelen zou wel de allerlaatste zijn, die hij zou belasten met de uitvoering van vertrouwelijke opdrachten. Ongetwijfeld is Hoelen listig en sluw. Het betrouwbare element acht hij echter zeer dubieus. Hij zou Hoelen beslist niet bepaalde geheimen toevertrouwen.

Bovendien is Hoelen een zeer opvallende persoonlijkheid. Hij is groot en zwaar gebouwd en enigszins excentriek. Hij voorkeur kleedt hij zich zeer opvallend, b.v. sportcolbert, plus fours en witte sportkousen. Wanneer men hem eenmaal gezien heeft, herkent men hem altijd weer. Mr. Besier vermoedt, dat Hoelen zal trachten in Polen te komen, om zodoende in de gelegenheid te worden gesteld in het belang van meergenoemde Menten te werken.

Mr. Hollander:

Mr. Hollander, Officier van Justitie te Leeuwarden, kan de verklaring van Mr. Besier over Dr. Hoelen volkomen

onderstrepen. Ook Mr. Hollander heeft onaangename ervaringen opgedaan met Hoelen, nl. in de moordzaak van een arts in Friesland, die een verpleegster had vermoord, waarmede hij een verhouding had gehad. Hoelen heeft over deze arts een psychiatrisch rapport uitgebracht. Hij bemoeide zich echter niet alleen met het psychiatrische doch ook met het juridische gedeelte van het proces.

Overigens waren de verklaringen van Mr. Hollander over Hoelen vrijwel gelijk aan die van Mr. Besier.

Mr. Mijnlieff:

Mr. Mijnlieff is er van overtuigd, dat Dr. Hoelen tijdens de bezetting illegaal gewerkt heeft. Hij beschouwt Hoelen als een goed Nederlander en acht hem politiek volkomen betrouwbaar. Verder kent hij Dr. Hoelen niet goed genoeg om een oordeel over hem uit te durven spreken.

Ds. Kuiper:

Ds. Kuiper heeft Dr. Hoelen in de oorlog leren kennen. Hij heeft echter niet zo'n erge gunstige indruk van hem gekregen, waarschijnlijk mede tengevolge van zijn ruwe manieren.

Hij is er echter van overtuigd, dat Hoelen politiek zeker betrouwbaar geacht kan worden. Hij acht Dr. Hoelen evenwel niet de juiste persoon voor het verrichten van vertrouwelijke opdrachten voor de Regering.

Behalve vorengenoemden, heeft rapporteur nog verschillende andere personen gevraagd naar hun oordeel over Dr. Hoelen. Deze hebben echter geen nieuwe gezichtspunten naar voren gebracht. Bijna allen zijn zij het er echter over eens, dat Hoelen niet de juiste man is voor het uitvoeren van vergroewelijke Regeringsopdrachten.

Bovendien moet men zich afvragen, welke reden Hoelen hiervoor kan hebben. Hij behoeft het praktisch nergens voor te doen, want hij bezit inde eerste plaats voldoende kapitaal en in de tweede plaats een goede praktijk.

Dr. Hoelen heeft tweemaal een veroordeling gehad terzake van belediging.

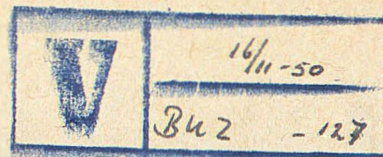
's-Gravenhage, 6 Februari 1951.

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN.

Bureau Secretaris-Generaal.

No. *113076-9401* G.S.

Model formulier A

VERTROUWELIJK

Bij het Departement van Buitenlandse Zaken zal eventueel als Koerier bij de Directie/Afdeling AVB/KD

te werk gesteld worden:

XXX Mevrouw

Mejuffrouw HOELEN, Dr. Eduardus Hubertus Maria

de Heer

Hieronder gelieve U enkele gegevens aan te treffen.

Geboren: 28-2-1896, te Amsterdam

Godsdienst: _____

Adres: Nassaulaan 8 Den Haag

Laatste adres in Nederland: _____

Gehuwd of ongehuwd: _____

Naam echtgenoot(e): _____

Functie echtgenoot(e): _____

Namen der ouders: _____

Beroep ~~van de vader~~: Zenuwarts, Directeur Ursuliekliniek

Militaire dienst: _____

Schoolopleiding en

verdere opleiding: _____

Particuliere referentie: _____

Werkgeversreferenties: _____

Het Departement van Buitenlandse Zaken zou U erkentelijk zijn voor inlichtingen omtrent bovenvermeld persoon, ter attentie van Overste E. TISSOT.

's-Gravenhage, 14-11-1950

Aan de HoogEdelGestrenge Heer
Mr. L. Einthoven,
Javastraat 68;
's-GRAVENHAGE.

haar in m. B.L.